

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

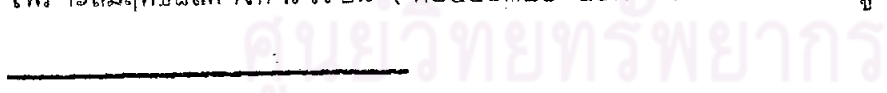
มหาวิทยาลัยเป็นสถานการศึกษาระดับอุดมศึกษาประเภทหนึ่ง มีหน้าที่หลักคือ มุ่งพัฒนาความเจริญงอกงามทางสติปัญญา และความคิด เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ มุ่งสร้างสรรค์กำลังคนในระดับวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง เพื่อพัฒนาประเทศ มุ่งพัฒนาคนให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรู้ และความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตอันมีคุณค่าแก่บุคคล สังคม และประเทศชาติ^๑

นักศึกษาที่จะได้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย ต้องผ่านการสอบคัดเลือกหรือมีพื้นฐานความรู้ มีคุณสมบัติตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ เมื่อนักศึกษาได้เข้าศึกษาแล้ว จึงน่าจะสามารถพอที่จะเรียนสำเร็จการศึกษา และสำเร็จตามกำหนดเวลาของหลักสูตรด้วย แต่ปรากฏว่านักศึกษาตกซ้ำชั้น และออกกลางคันอยู่มาก ซึ่งเป็นความสูญเสียทางการศึกษาจากการวิจัยของ วชิร บูรณสิงห์ พบว่า นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่เข้าเรียนรอบปีการศึกษา ๒๕๐๒ ถึง ๒๕๐๔ สอบตกซ้ำชั้นและออกกลางคันอยู่มาก โดยเฉพาะนิสิตปีที่ ๑ และ ปีที่ ๒ มีประมาณ ๓๕ - ๔๐ % ทำให้รัฐต้องเสียค่าใช้จ่ายถึง ๒๖.๖ ล้านบาท^๒ วรดิ สัตยวิวัฒน์ ศึกษาพบว่า มหาวิทยาลัยมหิดล มีนักศึกษาแพทย์ (หลักสูตรปริศนิกและคณินิก) คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล เรียนช้ากว่ากำหนดเวลาและออกกลางคัน ๓ รุ่น (๒๕๑๐ ถึง ๒๕๑๒) ทำให้รัฐเสียเงินสูญเสียไป ๓,๔๖๕,๙๕๖ บาท นักศึกษาคณะทันตแพทยศาสตร์

^๑สำนักงานกฤษฎีกา, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, รายงานการวิจัยเรื่องระบบอุดมศึกษาไทย (กรุงเทพมหานคร: สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, ๒๕๒๒), หน้า ๙ - ๔๔.

^๒วชิร บูรณสิงห์, "ประสิทธิผลทางการศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย: นิสิตเข้าเรียนรุ่น ๒๕๐๒-๒๕๐๔" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิตศึกษาด้านการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๓), หน้า ๕๑.

คณะเภสัชศาสตร์ คณะเทคนิคการแพทย์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ และคณะพยาบาลศาสตร์ ทุนปีการศึกษา ๒๕๐๘ ถึง ๒๕๑๐ เรียนช้ากว่ากำหนดและออกกลางคัน ซึ่งรัฐต้องเสียเงินสูญเปล่า ๓,๔๕๐,๔๑๖ บาท นอกจากนี้ทบวงมหาวิทยาลัยได้วิจัยประสิทธิภาพในการผลิตบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ พบว่า ในมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค นักศึกษาหลักสูตร ๔ ปี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่สำเร็จการศึกษา หลังกำหนดเวลา ๑๓.๐๓% ตกออกกลางคัน ๗.๕๓% มหาวิทยาลัยขอนแก่น นักศึกษาสำเร็จการศึกษา หลังกำหนดเวลา ๕๔.๘๐% ตกออกกลางคัน ๗.๕๓%^๒ ในมหาวิทยาลัยส่วนกลาง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ นักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์สำเร็จการศึกษาหลังกำหนด ๓๑.๕ และ ๔๔.๑% นักศึกษาตกออกกลางคัน ๑๕.๔ และ ๗.๑% คามลำดับ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ นักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ สำเร็จการศึกษาหลังกำหนด ๔๑.๓% นักศึกษาตกออกกลางคัน ๕.๘% มหาวิทยาลัยมหิดล นักศึกษาสาขาวิชาทันตแพทยศาสตร์ สำเร็จการศึกษาหลังกำหนด ๔๔.๔% มหาวิทยาลัยศิลปากร นักศึกษาสาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ สำเร็จการศึกษาหลังกำหนด ๓๕.๔% นักศึกษาตกออกกลางคัน ๑๕.๘% มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตปทุมวันและประสานมิตร นักศึกษาสำเร็จการศึกษาหลังกำหนดเวลา ๐.๘ และ ๑๐.๑% นักศึกษาตกออกกลางคัน ๑๓.๕ และ ๑๗.๑%^๓ รัฐต้องลงทุนใช้จ่ายเป็นอันมากในการผลิตบัณฑิตแต่ละคน แต่ละสาขาวิชาในแต่ละสถาบัน จึงควรจะได้รับผลคุ้มค่ากับเงินที่เสียไป แต่พบว่าการสูญเปล่าทางการศึกษายู่มาก จึงน่าจะมีการศึกษาค้นคว้าหาสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาในระดับอุดมศึกษาเรียนช้ากว่ากำหนดและตกออกกลางคัน จากงานวิจัยพบว่า บุคคลที่มีระดับสติปัญญาเท่ากับอาจมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน เพราะสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน (Academic achievement) ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง

^๑วรวณี สัตยวิวัฒน์, "การบ่งชี้ลักษณะความสูญเปล่าทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหิดล" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๘)

^๒ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ, สำนักงานปลัดทบวง, รายงานสรุปผลการวิจัยเรื่องประสิทธิภาพการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาค ปีการศึกษา ๒๕๐๗-๒๕๑๗ (กรุงเทพมหานคร: สำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ, ๒๕๑๕).

^๓ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ, สำนักงานปลัดทบวง, รายงานสรุปผลการวิจัยเรื่องประสิทธิภาพการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยส่วนกลาง ปีการศึกษา ๒๕๐๗-๒๕๑๗ (กรุงเทพมหานคร: สำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ, ๒๕๑๐), หน้า ๒๔-๓๒.

ในวิธีการสอนของอาจารย์ ธรรมชาติของนักศึกษา สิ่งแวดล้อมที่บ้าน ผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา และความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ฯลฯ ความสำเร็จที่แตกต่างกันในบุคคลที่มีระดับสติปัญญาเท่ากัน ส่วนใหญ่เนื่องจากองค์ประกอบที่มีได้เกี่ยวกับสติปัญญา ซึ่งได้แก่ กิจกรรม ผู้เรียน และสิ่งแวดล้อม กิจกรรมเกิดจากสิ่งเร้าที่มากระทบผู้เรียน ผู้เรียนจะตอบสนองได้ดีเพียงใคนั้นขึ้นอยู่กับความไวของประสาทสัมผัสทั้งห้า อาจต้องพิจารณาอิทธิพลของภูมิการะ สิ่งแวดล้อมซึ่งรวมถึงประสบการณ์ต่างๆ ที่มีผลต่อกระบวนการเรียนรู้ เจนเซิน (Jensen) ได้ทำการวิเคราะห์และเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาที่มีผลการ เรียนสูงและต่ำ พบว่านักศึกษาที่มีผลการ เรียนต่ำมีปัญหามากกว่านักศึกษาที่มีผลการ เรียนสูง^๒ เวแกนค์ (Weigand) พบว่า นักศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการ เรียน มักมีความสัมพันธ์กับสมาชิกในครอบครัวดีกว่านักศึกษาที่ไม่ประสบความสำเร็จในการ เรียน^๓ เอกแลนค์ (Eckland) พบว่า อาชีพของบิดาฐานะ เศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว มีอิทธิพลต่อการ เรียนของนักศึกษา^๔ วอกเฮน (Vaughan) พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัย

^๑ Robert James Havighurst, Conditions Productive of Superior Children: Studies in Adolescence, 2d ed. (New York: The MacMillan Company, 1963), pp. 506-508.

^๒ Vern Harmon Jensen, "An Analysis and Comparison of the Adjustment Problems of Nonachieving College Students of Low Scholastic Ability and Other Groups of Achieving and Nonachieving Students," Dissertation Abstract 19 (July 1958): 70-71.

^๓ George Weigand, "Adaptiveness and the Role of Parents in Academic Success," The Personnel and Guidance Journal 35 (April 1957): 518-522.

^๔ Bruce Kent Eckland, "A Study of College Dropouts and Graduates Ten Years After Matriculation, with Special Reference to Social Origins and Intergenerational Mobility," Dissertation Abstract 25 (May 1965): 6307.

ที่ล้มเหลวในการ เรียนมักแตกต่างจากกลุ่มที่เรียนสำเร็จในคำมีการแสดงออกมากเกินไป เข้าร่วมกิจกรรมมากเกินไป ไม่ค่อยมีความรับผิดชอบสังคม สุวิทย์ สมานมิตร ทำการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำจะมีปัญหาค่านิยม มีความรู้ต่ำกว่าตนเองเหนือย อ่อนเพลีย ง่วงนอนในชั้นเรียน ค่านิยม เงินก็รู้ต่ำกว่าตนเองขาดแคลนเงินเป็นประจำ ค่านิยม เรียนก็ขาดเรียนบ่อย เล่นกีฬาจนเสียการเรียน มากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง^๒ จากงานวิจัยดังกล่าว บุคคลที่มีผลสัมฤทธิ์ต่างกันมีสภาพความเป็นอยู่และปัญหาต่างกัน ปัญหาต่างๆ น่าจะเป็นตัวทำนายความสำเร็จในการศึกษาได้ ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสัมฤทธิ์ผลและเห็นความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักศึกษา จึง เลือกศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาค่านิยมกับสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนของนักศึกษา ซึ่งคาดว่าข้อค้นพบจากการวิจัยนี้ จะทำให้ทราบว่าปัญหาค่านิยมของนักศึกษาเกี่ยวข้องกับสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนหรือไม่ หากพบว่าปัญหาค่านิยมของนักศึกษากับสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนมีความสัมพันธ์กันจริง จะได้ศึกษาความสัมพันธ์ทุกประการระหว่างปัญหาค่านิยมและสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียน และหากผู้ค้นคว้าพบว่ามีนัยสำคัญ ในการพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการ เรียน หากใครกลุ่มตัวพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนที่มีนัยสำคัญ ก็จะเป็นประโยชน์กับทางมหาวิทยาลัยค้นหาทางช่วยเหลือ แนะนำนักศึกษาให้ตรงกับปัญหาค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนของนักศึกษา เพื่อเป็นการช่วยให้นักศึกษามีสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนสูงขึ้น ซึ่งจะเป็นการช่วยลดความสูญเสียทางการศึกษาที่จะเกิดขึ้นได้ และช่วยเพิ่มบุคคลที่มีคุณภาพต่อประเทศอีกด้วย.

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- ๑. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาค่านิยมในด้านต่างๆ แต่ละด้าน ได้แก่ ค่านิยมค่านิยม

^๑ Richard P. Vaughan, "Academic Achievement, Ability and the MMPI Scales," The Personnel and Guidance Journal 46(October 1967): 156-159.

^๒ สุวิทย์ สมานมิตร, "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ ศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัย: ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาคณะ เกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๑๕" (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์, ๒๕๑๕), หน้า ๘๖.

ด้านการเงิน ด้านกิจกรรมและการบริการของมหาวิทยาลัย ด้านเพื่อนและการเข้าสังคม ด้านบุคลิกภาพ
ด้านอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตน ด้านความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม ด้านความเป็นอยู่ในครอบ
ครัว และด้านการปรับตัวทางการเรียน กับสัมฤทธิผลทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ใน
มหาวิทยาลัย ๕ แห่ง

๒. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาส่วนตัวในด้านต่างๆ ทั้ง ๕ ด้าน กับสัมฤทธิผล
ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ๕ แห่ง

๓. เพื่อค้นหากลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญจากปัญหาส่วนตัว ๕ ด้าน ในการทำนายสัมฤทธิผล
ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ๕ แห่ง

สมมติฐานของการวิจัย

จากงานวิจัยของเคอล์ (Curl) พบว่า ข้อปัญหาในแบบสำรวจปัญหานูนีย์ (Mooney
Problem Check List) ฟอร์มซี (The College Form) มีความสัมพันธ์กับคะแนนเฉลี่ย
สะสม (Grade Point Average) สามารถใช้ทำนายคะแนนเฉลี่ยสะสมได้ ผู้วิจัยจึงถือผลงาน
วิจัยดังกล่าวเป็นแนวทางในการตั้งสมมติฐานดังนี้

๑. มีความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาส่วนตัวในด้านต่างๆ ๕ ด้านกับสัมฤทธิผลทางการเรียน
ของนักศึกษา ทั้งในมหาวิทยาลัยส่วนกลาง และมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค

๒. มีความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาส่วนตัว ๕ ด้านกับสัมฤทธิผลทางการเรียนของนักศึกษา
ทั้งในมหาวิทยาลัยส่วนกลาง และมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค

ขอบเขตของการวิจัย

๑. ทำการวิจัยเฉพาะความสัมพันธ์ ความสัมพันธ์ของปัญหาส่วนตัวในด้านต่างๆ ๕
ด้าน กับสัมฤทธิผลทางการเรียน และหากกลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญจากปัญหาส่วนตัว ในการทำนาย

^๑Gerald Allen Curl, "A Comparison of Freshman Achievers and Non-achievers from Economically Deprived Families." Dissertation Abstracts International 31(March 1971): 4456-A.

สัมฤทธิผลทางการเรียนของนักศึกษา โดยใช้แบบสำรวจปัญหาที่คัดแปลงจาก แบบสำรวจปัญหามูนีย์: เอ็ม พี ซี แอล (Mooney Problem Check List : MPCL) ของ รอส แอล มูนีย์ และ ลีโอนาร์ต วี กอร์ดอน (Ross L. Mooney and Leonard V. Gordon) ซอร์รายการ (Item) ในแบบสำรวจ เกี่ยวกับปัญหาส่วนตัวในด้านต่างๆ ๕ ด้าน คือ ด้านสุขภาพ ด้านการเงิน ด้านกิจกรรม และการบริการของมหาวิทยาลัย ด้านเพื่อนและการเข้าสังคม ด้านบุคลิกภาพ ด้านอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตน ด้านความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม ด้านความเป็นอยู่ในครอบครัว และด้านการปรับตัวทางการเรียน ด้านละ ๑๔ ข้อ รวมทั้งหมด ๑๒๖ ข้อ

๒. กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร ๔ ปี ๕ ปี และ ๖ ปี ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคปกติ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๒๑ ในมหาวิทยาลัย ๕ แห่ง ได้แก่

- ๒.๑ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ๒.๒ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ๒.๓ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ๒.๔ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ๒.๕ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ๒.๖ มหาวิทยาลัยมหิดล
- ๒.๗ มหาวิทยาลัยศิลปากร ทั้งที่วังท่าพระ และทับแก้ว
- ๒.๘ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เฉพาะ ๓ วิทยาเขต คือ วิทยาเขตปทุมวัน วิทยาเขตประสานมิตร และวิทยาเขตพลศึกษา
- ๒.๙ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทั้งวิทยาเขตปัตตานี และวิทยาเขตหาดใหญ่

๓. สัมฤทธิผลทางการเรียนในการวิจัยครั้งนี้ ใช้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา ตั้งแต่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย รวมถึงสิ้นภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๒๑

ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัย

๑. ลักษณะการตอบแบบสำรวจปัญหาของกลุ่มตัวอย่าง ไม่ขึ้นอยู่กับตัวแปรด้านเวลา และสถานที่

๒. คำตอบที่ได้จากการตอบแบบสำรวจปัญหาของกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้เป็นความรู้สึกที่แท้จริง และตรงกับสภาพความเป็นจริงของผู้ตอบ

๓. ระบบการให้คะแนนของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อยู่ในสภาพเดียวกันและเชื่อถือได้

ความจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้อาจเกิดความคลาดเคลื่อนขึ้นได้ เนื่องจาก

๑. ผู้วิจัยใช้แบบสำรวจเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลเพียงอย่างเดียว อาจได้ข้อมูลไม่สมบูรณ์เท่ากับใช้วิธีอื่นๆ ร่วมด้วย เช่น สัมภาษณ์ สังเกต ฯลฯ

๒. ตัวประกอบอื่น เช่น ขบวนการปัญญา ความถนัด ลักษณะนิสัยในการเรียน ภูมิหลัง แรงจูงใจ หรือความสนใจของนักศึกษา อาจมีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งอาจทำให้ผลสรุปไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร

๓. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมที่ใช้เป็นตัวเกณฑ์ ไม่ครอบคลุมถึงภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๒ เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่ ไม่ยอมบอกเลขประจำตัวนักศึกษา ทำให้ไม่สามารถค้นคะแนนเฉลี่ยสะสมจากแผนกทะเบียนได้ จึงต้องใช้คะแนนเฉลี่ยสะสมตามที่นักศึกษาตอบมาในแบบสำรวจ

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ปัญหาส่วนตัว หมายถึง ปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น ๕ ด้าน ได้แก่ ปัญหาด้านสุขภาพ ด้านการเงิน ด้านกิจกรรมและบริการของมหาวิทยาลัย/ด้านเพื่อนและการเข้าสังคม/ด้านบุคลิกภาพ ด้านอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตน ด้านความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม ด้านความเป็นอยู่ในครอบครัว และด้านการปรับตัวทางการเรียน

คะแนนเฉลี่ยสะสม หมายถึง คะแนนที่ได้จากการให้คะแนนระบบตัวอักษร (Letter Grade) (โดยกำหนดตัวอักษรและคะแนนดังนี้ A = ๔ , B = ๓ , C = ๒ , D = ๑ , และ F = ๐) ในแต่ละวิชาของนักศึกษาแต่ละคน คิดโดยใช้คะแนนแต่ละวิชาคูณหน่วยกิตวิชานั้น นำผลคูณที่ได้แต่ละวิชาที่เรียนผ่านมานี้รวมกัน หาค่าเฉลี่ยจำนวนหน่วยกิตที่นำมาคิด

ผลสัมฤทธิ์ หรือ สัมฤทธิ์ผล หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ และความสำเร็จในการเรียน ซึ่งแสดง
 ออกให้เห็นโดยคะแนนสอบ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม
 มหาวิทยาลัย หมายถึง สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ๕ แห่ง คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัย
 เชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศิลปากรทั้งที่วังท่าพระและทับแก้ว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เฉพาะวิทยาเขตปทุมวัน ประสานมิตร
 และพลศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทั้งวิทยาเขตปัตตานี และหาดใหญ่

มหาวิทยาลัยส่วนกลาง หมายถึง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย
 ธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศิลปากรทั้งที่วังท่าพระและทับแก้ว มหา
 วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เฉพาะวิทยาเขตปทุมวัน ประสานมิตร และพลศึกษา

มหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค หมายถึง มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัย
 สงขลานครินทร์ ทั้งวิทยาเขตปัตตานี และหาดใหญ่

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตร ๔ ปี เช่น คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ ฯลฯ
 หลักสูตร ๕ ปี เช่น คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ ฯลฯ และหลักสูตร ๖ ปี
 เช่น คณะแพทยศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ ฯลฯ ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคปกติ ภาค
 เรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๒๑ ในมหาวิทยาลัยทั้ง ๕ แห่ง

แบบสำรวจ หมายถึง แบบสำรวจปัญหาที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรณา ปุณโชนิ นางสาวทรงศรี
 สนธิทรัพย์ และผู้วิจัย ช่วยกันสร้าง โดยคัดแปลงจาก แบบสำรวจปัญหามูนีย์ (Mooney
 Problem Check List) ฟอรัมซี (The College Form) ของ รอส แอล
 มูนีย์ และ ลีโอนาร์ค วี กอร์ดอน (Ross L. Mooney and Leonard V. Gordon)

